

BATASUNERA - BIDEAN

EDO

PERNANDO AMEZKETARA-REN AUTSI-OSOTXOAK

ETA ARDI GALDUA-REN AUTSI-MAUTSIAK

Iruñan aurten, otsaileko bigařen batzařean, *La Epéntesis en la Conjugación Vasca* deritzaion lanaren azken-aldean, iru eskari zuzendu nižkitzutenene lankide astitsu maiteoi. Onela erakutsi nuen bigařen eskaria: «Pido en segundo lugar haga ya un esfuerzo la Academia en unificar por lo menos los dos dialectos occidentales, empezando por el que está más próximo a la uniformidad total». Euskalki au zein den guziok dakizute: Giputza. Eskari onen ondoren epaila (martxoa) eldu'zitzaigun ta euskaltzainak isilik zeuden, eldu zan yořaila ere ta berdin. Loraila (maiataz) agertuz bateratsu liburu polit bat igoři zidan bere egile ta gure lankide lanzale Mujikak. *Pernando Amezketara: bere ateraldi ta gerfaerak du liburu onek izena.* Berrealaxe asi nintzan irakurtzen. Nere arlo goxoa asi ta bereala, zuei Iruñan zuzendu nizuten eskari ofek *Pernando Amezketararen ori-artetik* irtenez, nere burmuñ artean dei au egin zuen «bat dezagun aleginez oso batua ezten euskalki au».

Nere lantxo onek izen bat bear ta «au ezote... baote, beste ori ezedo... baedo» onela gogoetatsu nenbilela, *Pernando Amezketararen autsi-osotxoak*

otu zitzaidan izentzat ezartea. Izena luze-xamára iza-nařen, liburutxoak *autsi* guñi dituelako, gai geiago bear ta bestetxo bat aratzan, ikertzen, bilaketan asi nintzan: *Ardi galdua* du izena bigařen onek. Beronen ori-artetik laxter atera zuen burua lengo izenaren gei-gariak: *Ardi galduaren autsi-mautsiak*.

Izaki andiak zenbat audiago diren anbat izen laburago bear dutela nonbait irakuñi dut. Aurten eun urte Viena-n ildako musikalari omentsuak bere ilobian ezomendu beste irakurgairik auxe baizik: *Beethoven*. Ostera «aquí yacen los restos mortales de... Urlia, Berendia naiz Zandia... ain urtetan jaioa... eta abar» ilari baten ikusiz geroz, izaki txume exerexen bat izaten omenda barnean datzana. Au beti egia baldin bada, *Pernando Amezketaren autsi-osotxoak eta Ardi Galduaren autsi-mautsiak* deritzaion lan au ezagutu bear duzutenok eŕuki zaituztet, gaixook.

I. Lenengo gaia: beste euskalkietako itz ta esakerak.

Liburu naiz batak naiz besteak daduzkanak ugari dira, batez ere *Ardi-galduarenak*. Bizkaierazkoak ditugu aŕozkada geientsu auek. Badira batzuk ordea Lapurdi, Napaŕoa, Eŕonkari ta Zuberotikoak ere. Ona emen Pernandorenak:

1.ª *Arkuma ta duroa, arkuma bat aterá naiean zebilén Pernando, elzen zion arkumari* (71 garén orialdean). *Txeŕi eme bat zeraman bost txeŕikumakin* (103-5). Bizkaierazkoak dira *labe, ote, agure* ta *emakume*-ren ordezko *laba, ota, agura* ta *emakuma*. Beste ogei ta zortzi itz, auen antzékoak, **Morfología Vasca**-ren 36 ta 37-garén orialdētan irakur ditezke.

Aiezaz gainera beste bi auek dakarzki Mogelek: *atsakaba* ta *aingeru-talda*. Markinan *anaa bat* da «un hermano» ta Gernikan «ay de mí» *ai ena* (1).

2.ª *Beriz esanaz* (11-13), *Olaizolak lagunduaz* (11-16) dio gainera *Pernandok*. *Esanez* ta *lagunduz* giputz jatorragotzat daduzkat.

3.ª Ezta aritzekoa Beteérin ere zabaldua den *ondo ongi*-ren ordez emen ikustea: *gizon ondo* jantzi bat (33-4). *Morfologia-n* -tudun amar itz bi zerrendatxotan ageri dira (242-17): *ederto*, *eázto...* ta abar, oartxo auxe gaineratuz: dos de éstos—*obeto* y *ondo*—han invadido un dialecto vecino, desalojando de él a *obeki* y *ongi*.

4.ª Adizkietan, muñ-osteko *vocal epentéticatzat* a du Bizkaierak, r edo beintzat / muñak ezpadu: *dakaíena*, *datoíela*, *dabilenean* ta *dagoana*, *esan neban*, *antxe egoan*. Noizbait u-ren uren ere e onek burua agertzen du, arako esakera eder *dabenari dabena* latinezko *suum cuique* biurtzeko esan oi dugunean bezala. Gipuzkera jatorrez *dagoena*, *esan nuen*, *antxe zegoen* dira adizki oriek. Pernandoren liburuan

(1) Lafaunen ere *ai ena* emakumeak esaten omendute. Zegaman uriko ta efiaren Patroi-egunean au urtero kantatzen da:

e-ren ordetz Bizkaitařen epentética au maiz irakurí. oi da, beti ez ordea. *Pernandok igarí zuan* (6-5), *Pernando Amezketarāk auzia irabazi zuen* (35-8). Eztut aipatu gabe utzi nai 33-gařen ořialdeko zuen eder bat: *andik egun gutxira* (nere ustez obeki legoke gutxitara) *epaikari-auřera (juezetara) deitu zuen Pernando.* Au, uste dudanez, beste euskalkiren bateko izkuntza da, bainan ederki, egoki ta zeazki artua. Gipuzkeraz *deitu zion* ta Bizkaieraz *deitu eutsan Pernandori* esan ta entzun oi dugu. Izan liteke ordea beste euskalkietako esakera ori baino ere zeatzago beste au izatea: *nagusiak dei egin zion Pernandori.* ¿Zerengatik zeatzago? Hablar ezta *iztu, itz egin* baizik; dormir *lo egin* da, *lotu* ez; llamar adiarazteko *deitu* eriak esan-ařen, *dei egin* ere esaten du ta jatorago dirudi bigarren onek. Beredin urte (urte asko) igaro zaizkit neri Benaparoan ikasitako oiuki polit bat zearo ulertu ezinik:

*Buba ñiña, lotzeko mina
haurá dugu ñimiño,
lokhartzeke gaiztoño:
bubaño, ñiñaño,
haur tipia lo dago.*

¿Zer duk *lotzeko mina?* esaten nion nere buruari ta nere buruak etzidan argitasunik ematen. ¿*Dolor de ser atado* oteduk? ¿Nork lotzen dik ordea aurfo bat? Urteak igarota Eronkarin ta Zuberon *lotu* entzun nuen *lo egin-en* ordetz. *Lotzeko min* ori «ansia de dormir» dela ageri da.

Zabal dezagun beřiz ere liburu beřia. «*Egitekotan, oraintxe» esan nuan* (12-1), *nere lana auferatu nuan* (12-5) ta gero *ori da ba nik esan nuena* (35-4). Adizki batzuetan bigungařitzat beti *a*, beste batzuetan beti *e*

yarten du: *ereslari trebreak entzun genituen* (9-1), *ao-zabalik entzun genituen* (10-11)... eta *makiña bat txalo irabazi zituan* (9-5), *bi prialē arkitu zituan* (46-4).

Bizkaierazko bigungaři au gipuzkeraz geien erabili duena Asteasuko éretore Aguirre izan zan. Lardizabal bere Gramatikan *Testamentu zarreco condaira-n* baino giputzago da. Liburu artan erderazko «estaba» *zegoen* dela dio (p. 48), bigařen idazki onetan beríz *baña deabrua lo etzegoan* (115-21).

Gipuzkeraz (Irún-aldez landa beintzat) *izan-en* adizki bakar bat dazagut e biguingařiduna: *dena* lo que es. Gainerakoetan beti *a entzun izan dut*: *etori dalako, il ziranean...* eta abar. *Pernando ere txeñia iltzen asi zala* (82-17) dio liburu políti onek. Neronek ere *Ardi galdua* egin nuenean enekian nondikoak ziren *dala ta dela, gerala ko garelako, etori zanean ta zenean*; eta liburu artan ere beti *a ageri da ofelako adizkietan*. *Emazte zanaren aizpa* (1-14), *il zala jakitean* (1-15), *izeba zanak* (2-2), *eztakigu eztula zer dan* (2-8), *maŕanta ta bularrestua* (katañoa) *zer diran ere ez* (2-9).

5.ª Bizkai-usaindun beste itzik ez izkuntzarik guñi dakar ta dakarzkienak egoki artuak dirudite, utsune-betegariak baitira. Ona bat: *ulertu* (75-8); beste bat, *zeintzuk* (????); beste bat: *egun baten* (101-3). Azken esakeratxo au beste bi eratara ere badu: *efi koxkor batean zan* (41-3) ta *beste batian gizon aundizki batek galdetu zion* (47-3). Gorago azaldu ta ikertu dudan *deitu zion Pernandori* bezala, esakeratxo au ere zeatzago litzake bi era auetara: *aundizki batek galdetu zuen eta oraindik obe aundizki batek galde egin zion*.

6.^a Utz dezagun, geroxeago beríz eskuratzeko, *Amezketañaren* liburu polita, *Ardi Galdua* zabalduz. Bizkaierazko itz ta esakerarik emen *¡¡Jesus ta bat ala ere!!* berógeitik gora dira. Ona zérenda luzétan yařiak:

A

Abegi acogida (89-26). **Ale-**gi utsez ageri da. **Abegor** naiz arera bere ordez erabili banu, obe.

Agor agosto (137-14). Zârtua da-au, beste edozein baino egokiago bai.

Agun soga (62-5).

Aldako usoak palomas mensajeras (94-25).

Altzari mueble (20-21). Au ere zârtua.

Arantz-onantz de una parte a otra (130-23). -antz ori giputz -ontz baino askozaz egokiago delako erabili nuen (Ikus Morf. Vasc. 333-17).

Añata el empeño (27-2).

Asikin primicia (VII-2).

Aratu registrar (58-5).

Artetsu tranquilo (4-20).

Lasa erabiltea etzitzaidan bururatu, Ezagutu ez edo.

Afain (3-1) arai-ren ordez. Geigafian (145-an) esan nuenez, beste euskalki guzietako indun itz asko (*artzain, usain, izokin, ipuin, arain...*) n gabe esan oi dira gipuzkeraz: *artzai, usai*. An agertzen da zerengatik erdiko euskalki onetan sartu bear ditugun otsizti-lege (fenómenos fonéticos) batzuk.

Atondua lo preparado (61-8).

Aurka contra, en contra de (84-28).

B

Bailitzan como si fuera (VI-13).

Bainitu en como si los tuviera (31-12). Orien ordezkobalitz bezala ta banitu bezala-ri erdal-sunda (1) ⁽¹⁾ tarizen diet.

Balbe muerte (personificación de la) (96-17). Zabalak bere ipuineta ederki dakar.

Baltzu sociedad (nere Ama maite, nere irakaslerik andienari entzuniko itz edeфа). Ta ofetatikoak **Baltzu-lagun** (26-8) ta **Baltzukide** (35???) socio edo consocio.

Bekoki frente (148-3), kopena erdekarada delako.

Belun oscuro (???). Antzuolako itza.

Berera cómodamente (??).

Bezuza regalo (133-6). Itz zârtua da au.

Biao siesta (115-26). Orain ere Añasaten ta Bakion esan oi da. Bai Zigoitian ere, aberen loa adiarazteko.

Bikondean a duo (108-11). Bediako albokariburutsubali entzuna.

Bitzuk dos grupos (24-28).

(1) Au ere Bizkainerazko itz eder «tufo».

D

Darakus él lo muestra (114-28).

E

Edatsi referir, narrar (32 1)
Itz zârtua.

Ediro hallar (79-20) Itz zârtua.
Idoro esaten da orain,
asko ezafen (1).

Eguna bijoa (*beioa* Biz-
kaian) **gaua betor** (116-7).
Antxe ageri da esakera polit
onen zenizuna.

Ekandu costumbre, hábito
(102-15). *Ekandu ta oikuntza*
(oitura) eztira bat.

Eredu modelo (119-7).
Efüdun culpable (75-10).

Ezarian disimuladamente
(21-3).

G

Garako proyect, machu-
cho (131-3). *Garerdiko* en la
flor de la edad. Ikus **Gara**
Iztegian.

Garatz negocio (14-28,
51-26).

Giarduelarik ocupán-
dos (84-14).

Geroenean al fin, al cabo
(???).

Gogokizun intención
(96-4).

Goraintzi recuerdo, salu-
do (7-8). Beste edozein eus-
kalkitán. Bizkaian *gorantzi*.

Guren santo (43-5, 88-17).

Jardun-a el discurso (88-21).
Ingira escrupulo (124-15).

Yoran afán, entusiasmo
(V-9).

L, M

Lengusina prima (2-2).
Mamurketa masticación
(47-12).

Mindun provisto de lengua
(79-14).

Mindun dolorido. *Mingain*
lengua-bezala esanafen, so-
bre la lengua da.

(1) Badira beste itz zârtu batzuk ere: *idurikatu simular* 49-13 (Giputza au);
datza yace, está situado 5-9 (au nonnaikoa); *onerezten dezula* qué le apre-
ciáis 87-9.

N, N

Neba hermano (de mujer) 78-18.

Nirautsan yo se lo decía (49-20).

Noraezeko imprescindible (VII-9).

Norbaitzuk algunos (114-15).

Nir-ñir relucientes (los ojos) 58-25.

O

Ogerleko duro (moneda) 10-5.

Oratua agarrar (36-19). *Eldu* beste zerbait delako.

Ortzargitasun simpatía (110-5).

Oboki circular. *Obo* círculo efiari entzun diot.

T, Tx, Tz

Tutu pequeño (89-8): etxe tutua (Mundakan). **Txeratsu** cariñoso (89-26). **-tzu** grupo: *Bitzuk* dos grupos (24-28), *zeintzuk* cuáles (37-23).

U

Uleritu comprender (18-12). **Urlia, Berendia ta Zandia** fulano, zutano y mengano (103).

Z

Zauta banquete (96-17).

Zauzkada impresión, efecto sensible (94-19).

Ziraustan me lo decía (97-20),

7.ª Beste euskalkietatiko itzak ere baditut. Galde egiteko, *nor zer zein nora* ta beste onelako itzik ezten guzian, euskalki batzuetan oso erara -a bat ezari oi diote adizkiari. Gure Morfologian, beste zerbaiten gainera, au irakur diteke: «Si no hay en la frase vocablo interrogativo, la interrogación se indicará añadiendo a al verbo conjugado: *eranen duta?*

lo diré? (Oihen. pág. 99 l. 2). Goraxeago dio: (Este) Modo interrogativo sólo se usa en los dialectos orientales, quedando en los demás sólo algún vestigio fossilizado. **Morf. Vasc.** 251-6...), Nik. beintxo erabilenuen galdera -zantzu au nere Ardi aren oíretan: *Zein da kale ori? Nun da? Ageri dea?* (129-11). Euskalki oíretako itz bakan batzuk ona: *Aipu* mención (15-8), *Akura zak alquilalo* (60-15), *Antzi aztu-ren ordez*, beronen aurétiloa baita (15-11). *Balderna* barrio (147-18), *Armiarmak atzik bezenbat luma* tantas plumas como patas (tienen) las arañas (128-9), *ontziko harian* en la sala del buque (78-19), —*hura* «aqué» *h* ta guzi bezala, *ari* «hilo»-z nási eztiten, *h* ta guzi agerida itz zár *ari* sala—Erónkariko *bereter* sacerdote (9-13) ta itz zár onen seme diren izperí auek: *beretergai* seminarista (50-16), *beretertergi* casa cural (64-6) ta *bereterburu* arcipreste (???). *Hura zaldiz bezen* eráz tan fácilmente como aquél a caballo (29-17), *egungo uri ketsu, erdaltsu, dirutsu* ori esa villa humosa, abundante en lengua extraña y adinerada de hoy (VI-15), *elealdi* conversación (58-7), *erabez* por temor (83-22), *bilduréz* por miedo delako, *eŕegebide* carretera, camino real (38-21), *gaitzetsi* condenar, reprobar (85-1), *iguriki* esperar, aguardar (121-25), *batzuez landan* fuera de algunos (????), *laurdene-gun* trasanteayer, itzez itz, cuarto día (43-14), *mugaki-de* fronterizo (????), *mukuru* bulto (130-28), *nerabe* adolescente, *nerabetan* siendo adolescente (73-13), *zeinu* campana (62-5), *zeinutegi* torre, campanario (62-6), *zinkurin* suspiro (?), *zinegotzi* concejal (?).

8.ª Izperítan (neologismotan) eztu Mujikak burua autsi, Pernando ezagutarazteko, bear ere ez. Itzauŕean onela erakutsi du bere egikizuna (1): *neronek ez det*

(1) *Eginkizuna* esan oi du efiak Gipuzkoan; Napafoan ta Bizkaian askoz zaz zeatzago *egikizuna* (Ikus Morfol. 110 ta 111 g. oriald).

ezer asmatu; nere burutik ateratako ezertxo ere ez diot Peñando'ri ezaři (12-17). Goraxeago iru leño lirain auek dakarzki: *oni galdetu, ari idatzi, emen irakuři, andik artu, alakori entzun, onakori esanerazi, apurka-apurka nere lana auératu nuan* (12-3).

Amezketan Pernandoren omenez egindako jaiak jakinaraztean lau izpeři nolako edo alako, bainan oso zabaldu direnak, darabilzki: *abeslari* (8-15), *abestu* (8-16), *abesti* (10-11) ta *antzoki* (11-6). Geroxeago beste auek: *epaikari* juez (105-6), *eresi* (???) ta *idatzi* (12-3).

ARDI GALDUA-ren ofietan ugari dira izperíak, geienak bere Artzainarenak, lenengo biak ez.

A

Agurtza rosario 113-23.

Aldundi diputación 38-23.

Artaillu cuadro de pintura 79-2.

Arteki episodio 67-13.

Artitz inscripción, Oienart-en *ilartitz* epitafio-tik artua 79-9.

Arebatzako cuñada 148-9.

Afoztegi posada, hotel; itzez itz arotz «huesped»-lekua 114-28. Beste ofialde batetan (4-25) hotelzat *ařozku* datza. Gaizki sortua da izpeři au, -gu atzizki (sufijoan) aditzena baita: *ikusgu*, *ikasgu*, *xosgu* e-a.

B

Baltzukide consocio, Mundakako záfen *Baltzu* sociedad-tik artua (5-5).

Barute cuaresma (96-14), *negute*, *eurite*, *izozte*... bezala eratua (1).

Befinarki periódico (papel) 102-8. Enau betetzen itz onek.

Befizkatu repetir (111-25).

Bidekatu descarrilar 52-16.

Biltzifika bicicleta (itzez itz, rueda para andar) 29-18.

Bilune centro de reunión VI-19. Napañoan *bilgu* (R) ta *bilgio* (Aezkoan) darabilzki efíak onetarako.

Birigaitz tisis 2-10.

(1) Lekeitioan *baruzaro* norbaitzuk esan oi dute.

D

Dioketsut os lo diré 79-6.

E

Edergafi grabado 114-21.
Izpefi zartxoa dut au, **Euskalzale-n** jaioa.

Elexur lacónico 55-15;
itzez itz, avaro en palabras.

Elikonde coro 109-5. *Eli-*
grupo ta Bizkaiko *konde*
(Ikus *bikondean* a duo) dira
izpeti onen gurasoak.

Elizain mayordomo 34-26.

Elizgela sacristía 48-26.

Elizgelari sacristán 61-23.

Elizjaufi patrón de iglesia
31-10.

Epailari juez 75-20. *Per-*
nando-ren liburuak *epaikari*
dakar (105-6).

Eresi canto 111-17.

Etebelar tabaco 98-8.
Eñiak nonbait esaten oteduen
nago.

Espen nota, calificación
25-6.

Etzataulkki canapé 48-26.

G

Gaizpide escándalo 102-19.

Gelune estación 74-6. *Euskalzale-ren* ofician agertuzan
lenaldiz. Añezkeroko *geldoki*
gaizki eratua da (Ikus Ardi
Galdua 152).

Gezur-agindun de dientes

postizos 47-7. Nere aitaren
lantxo baten ikusitako *guzurre*
(pelo postizo)-tik artua.

Gizuren héroe 73-8.

Gurkalari ceremonioso
66-5.

I

Yaiogu lugar de nacimiento
(Itzaufean).

Yauresle adorador 130-9.
Oihenart-en itz ederyauretsi-
tik eratofía.

Ikasgu colegio, centro de
enseñanza 17-17.

Ikusgu mirador, atalaya
VI-10.

Inarki papel 105-5. Izpefi

onen efoa zein den ântzi zait.

Irakastaulki púlpito, cá-
tedra 118-13.

Itzur máxima 115-2. Izpefi
au ezta nik sortua. *Itz ta zur*
ditu efoak.

Izantz retrato 17-8.

Izen-fxartel tarjeta de vi-
sita 56-1.

Izkelgi dialecto VII-10.

Izkudaburu almirante; itzez itz, jefe de guerra marina 56-12.

Jokailu instrumento de

música 89-19. Eriak nonbait yoare onetarako sortu du, bainan ari ta ardieng **zintzaria** soil-soilik ezagutaraziz.

K

Kirikate puerta para espiar 51-12.

L

Labandjeta (lugar de) Altos hornos 142-14.

Lekaimen monja 9-19, Arana Goiri-ren izpefia.

Lenizki (letras) iniciales 76-25.

M

Maizkatu repetir mucho 74-10, **befizkatu** baino sañago.

Mezulari embajador, mensajero 56-15.

Mintzagut locutorio 76-19. **Mozkin-kutxa** caja de ahorros 72-14.

Mugakide fronterizo 48-23.

O

Onedatsi bendecir 46-13. **Onerespen** caridad 126-2.

Otsezti melodía 66-25..

Oboki circular (de forma) 61-18. **Obo** círculo Bizkaiko baseñiren baten entzun dut.

Oiukatu cantar 25-14. **Yo** esaten da oilafarenizat.

Oiuki canto.

Oiutegi coro 88-19.

Opalmai altar 104-13.

Opalordu ofertorio 133-18.

Orgadi tren 18-1.

P

Pizkafi cerilla, fósforo 51-4.

S

Safaldi entrática 83-7. **Sendi** familia 90-13. **Askuzi-ren** befi orduan yakin banu, enuen Arana - Goiriren

izpefi au aintzat artuko. (Ikus **Lamiak Euskalefian**).

Sorkide compatriota 73-19.

Suziri cohete 62-3.

U

Ulerkor inteligente, despejado 30-8. Enau itz onek betetzen.

Urezandiko ultramarino, indiano 57-26.

Z

Zekatu describir 71-6.
Zeinuketa campaneo 63-23.
Zeinulari campanero 64-7,

Zubitua (*suduría*) nariz aguileña 56-8.
Zuku-lofean repartiendo sopa; itzez itz, en acarreo de sopa 64-24.

II. Bigařen gaia: Nonbaiko otsagiak (1)

Amaikatarikoak dira *Pernando Amezketáren* liburuan irakuři ditudan otsagi auek, geienok txiki-txikiak. Ustxo auek, bigařen elaztaldia (impresión) zeatzago izan dakion, agertzen dizkiot emen nere adiskide Mujikari. Nere eskutiko lantxoak argitara-tzean beste onenbeste berak naiz beste edozeinek neri egingo balit, aldeaurézko eskeřak ar bekizkite oraindixek.

1.^a *Nagusiyaren mutuř ořekin* 33-14 geroxeago y ori gabe dakar itz au: *nagusiaren mutuřa* 35-5.

2.^a Gure Ařatiařak *isteřa* ta *izan-en* ordez *izen* bezala, *isats-en* ordez *isets* irakuři dut iru aldiz 112-gařen órialdean: *isets-ondoan*, *isets-azpian* ta *isetsa*. Beste beintxotan ere eztut *ia-ren* ordezko ierik ikusi.

3.^a Gipuzkoa geienean *basari* *baseři-ren* ordez bezala, *eguardiko* dio bein 46-15, beste bein *eguerdiko* 41-3.

(1) Fonetismos particulares. *Ots + agi ostagi* ere izan daiteke; baina *ostagi ots* (cielo) + agi fenómeno atmósferico, meteoro ere badelako, bego *otsagi* fonetismo adiarazteko.

4.^a D-ren ordez *r* ageri da itz auetan: *eŕekatxoan eran zuan* (7-6), *baxo-erdi bat* ERATEKO garaia (33-20); *lagundu didate* «me han acompañado»-ren ordez *lagundu diratenen artean* (13-3) (1).

5.ª Vocal-arteko *r* noiztanka kentzen du: *Orduarte* (33-15), *bazkaitara* (42-5), *bazkaitan astekoan* (50-9). Noizean bein *r* ta guzi ageri da itz au: *berekin bazkaritan jaŕi zuen* (50-19), *bazkaritan asi dira* (43-12).

6.ª Itz batzuk berenez duten *a* noizik noizera kentzen die: *zortzireun ÁRAUTZ ipiñiko zizkidaten* (104-15), *gizonak ez zion ZAUNKIK egin* (33-7), *jura zan gogoz PAR egitea!* (10-17), *jmakiña bat PAR eragindako Peŕnando gizarajoa!* (125-26).

7.ª Ea-ren ordez *ia*. ¿*Nagusia ETXIAN al dago?* (36-22), *LANIAN arkitu zen* (51-17), *barkatu BIAR dit* (41-10), *ori entzun ZUENIAN* (37-18), *semearentzat ez ORDIA* (50-5). Osorik maiz irakur diteke ea au: *eraman nai danean* (41-14), *neskameak* (36-6), *nola órdea* (34-26) ta abar.

8.ª Ulketak (contracciones) dira maizen oar dezaken fonetismo-mota. *Diruák-en* ordez *DIRUK beretzako izan balira* (37-18), *periatik-en* tokian *peritik etxera* (80-3), *amabietan esateko egardiko amabi-AMABITAN* (46-18), *ordu bietan* esan beárean *ordu bitan ixil-ixilik* (81-7) eta gero *Bidaniko* (8-16), *sakristira* (90-21), *bi bertsolarikin* (54-4), *ederkigo* (10-9), *geigo* (12-10), *alaigotu* esan-beárean *alaigotu* (13-11), *saŕigo* esateko *saŕigo* (6-17), *orduantxe-ren* ordez *orduntxe* (11-2), *bertsoetan-en* tokian *bertsotan* (54-4). Ori bai: ulketa auek naiz beste fonetismo batzuk ere, alkaŕizketan eŕikoak yaŕi oi ditugunean,

(1) Gure EUSKERA-n dakustanez (VII-46) *edan-en* ordez *eran* 36 efitan esaten da, *ean* 45-eten, *edan* zŕifik bitxotan.

beti begi onez ikusi ta belaría gozatuz entzun oi ditugu. Ona Mujikak 7-garen orialdean darakuskigun itz taxa politak: (Peñandok) *iltze ko zorian zegoanean, ala omen zion: ni iltzen naizeneen esan geo argi asko alde guziitan, Peñando ez doola goseek il; beti erdi-goseek eta mixerin bizi izan banaiz ee, ondo asetuta il naizela.* Itz auetako fonetismo guzi guziak Amezketakoak izan ezaén, Pernadoren aotikotzat pozik ikusten ditu irakurleak.

9.ª Bein Tolosa-aldean nintzala, ango adiskide batek, egaria ilarazi ta gero, ordurarte bein ere entzun enuen ta orain arira datorkidan zerbait irakatsi zidan: sagardoa bitarikoa dela: giza-sagardoa ta emasagardoa; lenengoa gogor ta mintxeago, bestea goxo-goxo ta biguña. Bitarikoak dira gure *ez-ek* (nuestro negativo) eratzen dizkigun adizkiak ere: gizadizkiak eta emadizkiak. Zabal ditzagun, au ulertzeko, giputzliburu entzuletsuen bat edo beste. Mendiburuk Otoitzgai-bigaren liburuan gizadizki auek dakazki: *bertzegatik EZPALIZ ere 142-17, ontzen EZPAGARA 156-36, jakin EZPALUTE 143-11.* Beste auek ere bai: *ETZAIE guti kostako 156-19, ETZEN hau azkeneko Isaiasen era-naldia 157-2, ETZEKAREN egiteko hau 169-31.* Asteasuko Aguirreren *Platicac* deritzaion lanean auek irakurtzen ditugu: *erakutsiko EZPALU ere II. 402-13, onda nadila au onela EZPADA II. 410-14, uzten EZPADIRA II. 499-29.* Besteok ere bai: *ETZEGOAN aita II. 501-6, ETZION iñork ematen II. 500-25; ETZIÑAN soldata oretan geratu? II. 177-28, ETZAN trebe ezer agertzeko amari II. 227-4, ETZAITEZTELA oitu II. 411-21.*

Lardizabalen TESTAMENTUA zabal dezagun orain. Ona adizki batzuk: *ETZEDIŁA ikaratu 127-6, gaitz ETZALA 126-6, ETZITZAION idiki 259-23, ETZUEN gaitz pensatu 315-3.* Orainartio adizki guziak dira lenen-

goetarikoak: gizadizkiak. Orain ordea... *sartzen ez*-BAZIRAN 103-23, *laguntzarik EZBADATOR* 314-10, *laguntzarik EZBAZETORKIEN* 314-6: *ezba, ezba, ezba*. Goxo ta biguñ ta emetasun au ȝberonezkoa otedute adizki auek? Lardizabalek bere eskuz egindako lana, Tolosa-ko Lopez-enean 1887-ga en urtean eskuartean erabili zutena, ta nik orain nere eskuetan ta eskupean dadukadana, a etaz iraku i dut. Azken iru emadizki oriek Lopez-enekoak dira. Lardizabalen eskuartik gizadizki atera ziran. Ona nola: *sartzen EZPACIRAN* (esku-idaztiaren 101-32), *laguntzaric EZPADATOR* (*Ibid.* 351-1), *laguntzaric EZPACETORQUIOTEN* (*Ibid.* 350-33).

Irakur ditzagun orain *Pernando Amezketaren* liburuko adizki bitzuk: ona batzuk: *ez ZAN agiri ta ez ZAN agiri* (76-6), *ez ZUAN lanak itoko* (6-14), *sabel bat besterik ez ZUELA* (39-5), *ez ZAIGU berealakoan aztuko* (8-5), *bakoitzari beraea ez ZAIO ukatuko* (12-23).

Ona besteak: *nai bazuen ta nai EZ BAZUEN* (42-4), *ezer igar i EZBALU bezela* (43-11), *aterik irikitzen ez BADIOZU* (53-9).

Bi aldiz gutienez azaldu ditut *ez*-ek aditzean sortarazten dituen aldaketak: *Morfolog a Vasca-n* (611 ta 612-ga en ofialdetan) ta a ezkero egindako eztakit zein lanetan. Lenago, nere *delictum juventutis* edo EUSKAL-IZKINDEA artan, ni ere emadizki zale nintzan. «*El vulgo, ez + ba* suele pronunciar *ezpa*» esan nuen 211-ga en ofialdean. Enaiz ordea oroitzen itz biribil auek idatziz, gogoa atseginez asea nuelarik, bizkar a lerdendu otenuen ala *ez*: enaiz oroitzen.

Nik badakit gure adiskide on ta lankide Mujikak eztuela Gramatika-kondotxo auek bilatu ta ediren ondoan iraku i ta ikertu ta oker diranak zuzentzeko astirik. U engo bospasei lefotx k beintzat irakur bitza jotoit *ez-kada* orien a oi a nolabait ezagutzeko.

Ez onek eztu edozein *Bodega Petaca* itzultzen, aditz-barneko *b*, *d* ta *g* aldatzen ditu ofela, besterik ez: *ezpadaki*, *eztaki*, *ezkera*. Bere azkenki z ezta edozein Leonzio-ren auréan aienatzen, adizkien *l* ta *n* ta z jo bear dituenean baizik: *enator*, *eluke*, *etzerate*. *Ez busti*, *ez damu izan*, *ez garbitu ur oíezaz* *giñork* inon esan oteditu *ez pusti*, *ez tamu*, *ez karbitu*? Itz orien *Bodega*, *ez-en* urena izanaén, *Bodega* da beti. *Ez lagun egin oíi*; *ez nagitu*, *mutil*; *ez zoratu* *giñork* inon esaten oteditu *e lagun egin*, *e nagitu*, *e tzoratu*? Iñortxok ere. ¿Zerengatik? *Ez irabiameneko* auñizkia (prefijo de conjugación) delako. Begira aburu onen beste sinistoin bat. *Ez ta infinitivoen artean gisa askotako itzak sar ditezke*, *ez ta adizki baten artean itzik battxo* ere *ez*, bakar bakañik bere antzeko auñizkia (prefijo) *al*, *omen* (Bizkaieraz, *ei*) *edo*, *ote* ta besteren bat. *Ez oíentzat ezer ekarí edonork esan* oi du, inork ere *ez* ordea *ez oíentzat ezer dakart*. ¿Nola bada? *Eztakart oíentzat ezer*. Beste prefijo oriek lagun dituztela *ez ta bai* biak erabili oi ditugu: *ezaldaki* ta *baaldaki*, *ezomendakar* ta *baomendakar*, *ezotedator* ta *baotedator*, *ezedo* ta *baedo* gutiagotan oitzen dira.

III. Irugañen gaia: ustxo batzuk

A) ARDI GALDUA-renak. Batean *igoten nintzan* 113-25, bestean *igotzean* 115-27 ta *igotzeo* VI-4. Batean *txartel* 56-1, bestean *txantel* 83-25. Erderazko «a esos», adiarazteko, Gipuzkerazko *oriei* edo *oiei* aintzat artu gabe, Bizkaiko *oiei* dakar bein VI-21. Len aipaturiko *añozku* dakar *añoztegi* posada-ren ordez 4-25. *Irakastegi*, *irakasgu*-ren tokian 11-10.

¿Ik ezaldiok (Jesusi) entzun nai? 118-30 obeki legoke *ik ezalduk Jesus entzun nai.* Lenago onela esan oizan (*Morfol. Vasc.* 510-19), orain ere nonbait onelaxe: Yoannategik SAINDUEN BIZITZAN (224-12): *hota nola entzun NAUEN.*

B) PERNANDO-renak. *Morfologian* (214-3) esan zanez, «muchos vascos emplean generalmente el demostrativo de tercer grado en vez del segundo y del primero», liburu onetan noizean bein ustxo auxe nabaritzen dugu: *onela-ren* ordez *ala* 13-16, *ona* «he aquí» bezala *ara* 13-6, 26-12, 34-27. Beste liburu askotan dakuskun *ara emen*, liburu onetan bein ere ez. *Ona emen* dira ain zuzen ere beronen lenengo itzak: *ona emen Pernando Amezketáren esaera ta gertaren liburutxoa* (5-2).

Entzule-ren ordez *entzunle* dio bein 11-17, *eusteko ezaŕi* beaŕean *eutsitzeko* 9-27, *austeko* bezala *ausitzeko* 68-19. *Ipiñi ditudan* (*d* duela) *guziak* (12-16) bezala *egin detan guzia-ren* ordez (12-6) *egin dedan* yaŕi balu, obe. Azter dezagun Itzauŕe onetako esakera bat: *emen dijoazen guziak ere ez dira noski Pernando'k esanak izango* (12-12). *Izango* au ezpalu, esakera ori jatoŕago litzake. Ona zerengatik. *Morfologiaren* beste itz batzuk azalduko digute eritzi au. «En vez de decir *es probablemente Fulano, sin duda es Zutano, es posible que sea Mengano*, dicen *será Fulano*. Y lo peor del caso es que vascos que hablan a diario su lengua y aun muchísimos de los que la escriben, sin darse cuenta de que su lengua, tal como vive en su cerebro, es en esto prisionera de su romance, dicen *Urlia izango da* (como no digan, cometiendo otro barbarismo, *Urliak izan bear du* debe ser Fulano) y Adiós *Urlia alda* y *Urlia edoda* y *Urlia bideda* y *Urlia oteda* y *¿Urlia dea?* y *Urlia da ausa*

y *Urlia da agian* y *Urlia da ameneko* y *Urlia da araiz* y *Urlia da aurki* y *Urlia da bear bada* y *Urlia da naski, nauski, noski o noaski* y *Urla da oiez y Urlia da urean* y *Urlia da antza...* etc., etc. Aski zuen *Pernando Amezketaŕaren* bigaŕen Aitak onela bere ustea agertzea: *emen dijoazen guziak ere eztira noski Pernandok esanak.*

Amar urtetik onera argitaratzen diran paper geienetan ikusten dugun ustxo bat emen ere ageri da. *Pernando-tzaz ez da oraindik liburuxorik egin.* (13-6): *Pernando-tzaz* ori ezta euskerazko itza, aranerazkoa baizik. «Desgraciadamente, en nuestros días, dio *Morfologiak* (309-6), escritores que no han podido conocer suficientemente la lengua empezaron a valerse de su variante *tza* (*za* artizkia ezagutaraztekoak dira itz auek) con todo género de palabras. Lentxeago beste itz auek irakur ditezke: *za* sólo se usa con el afijo instrumental *z*, pero no con cualquier tema, sino con los pronombres personales, demostrativos y algún cuantitativo como *asko*: *onezaz ostean* (*Per. Ab.* 194-1), *azaz ganeti* (*Añib. Esku* 192-2), *zuk nízaz, nik zuzaz atsegin hartzeko* (*Oih. p. 99-17*)... eta leŕo batzuk bêrago: ¡Qué lindamente se ve determinado el límite de este sufijo en este pasaje de Uriarte! ¿*Eta i ere ire LAGUNAZ efuki bear ezintzakan, ni izaz erúkitu nindukan bezala?* (*Mat. XVIII-33*).

Gipuzkoako eri geienetan gure urgazle Bährek bildu zituen Erizkizundi-ko gaiak. Ogeita zoŕtzi eritan esaten omenda *nizaz*, amairutan *nitzaz*, irutan *nerezaz* edo *neezaz*, bitan *neretzat*, Orekan *neretziko* ta Lizartzan *nitzat*.

¿Eriarena oteda imperativo-ko adizki au? *Erékan gaudela esan akio?* (76-13). Bizkaieraz bezala *eiok* esaten da Gipuzkoa geienean: *EZEIOK esan*. Eri ba-

tzuetan *iok*, Amezketañ zaiok. Astigarragan adizki auek ikasi nituen: *saldu akidak, akiok, akiguk, aki-yek*; baina, Bizkaierazko *gi* muña aintzat artuz, beste auek ere entzuten dira Astigarragan bertan: *ema'iok, ema'iguk...* eta abar.

Gure adiskide Mujikari bigaeren elaztaldia osoago egitea eraztu dakion, elaztutsak (erratas de imprenta) ere ementxe erakutsiko dizkio: *zuten-en ordez ztuen* 104-22, *naiz-en ordez niaz* 70-17 ta *praka-ren* ordez *braka* 33-10.

IV. Laugañen gaia: Batasunerako erizkizunak

Batasunera-bidean aspaldion asiak gaude. Orain sei urte argitaratu zuen gure Euskaltzaindi onek ERIZKIZUNDI IRUKOITZA deritzaion liburutxo bat. Eriaren aotik bear genituen eritziak izateko, Baehr erabili bear izan genuen Gipuzkoako uririk uri ta basauririk basauri; Ormaetxea Bizkai ta Arabakoetan, Napañoan Iraizoz, Lapurdi-aldean (bertakorik inor laguntzat izan ez-ta) Arabar batek—Araizek—zerbait bildu zuen. Giputz-eritziak batu ta ainbanaturik gure *Euskeraren* orietan igaz argitaratuak izan dira erditsuak, gainera-koak berealaxe ikusiko ditugu.

Nik lantxo onetan Erizkizundi irukoitzean eztiran erizkizun batzuk erakutsiko ditut.

Lenengoa: *r* ta *ŕ*.

Gure idazkeran *r-k* duen galdoña (gainekeo maratxoa) ¿vocal-artean bezala, egoki oteda consonante baten auréko *r-ri* ere ezartea? Mujikaren liburutxo berrian maratxo au, ez bakarrik Amezketañaren *r-k*, baita *Pernandorenak* ere badu. ¿Egoki oteda? Ez tut uste. Ona zerengatik. *R* bat, berez biguña izanaén,

konsonante baten auŕean gogortzat ebaki oi dugu. *Zer* izztxo politak, *r* bigundun delarik, ondorengo bitzuok daduzka: *zeri*, *zeren*, *zereko zera*, *zeraſen*... eta *zerngatik*, *zerk*, *zertu*, *zertzat*, *zertzuk*. *Zer* berau ere, uŕengo itza konsonantez asten denean, gogor ateratzen da gure ezpainenatik: *zeŕ du oŕek*. Askok vocal-auŕean ere oŕelaxe esan oi dute: *noŕ aiz i*. Beste amaikak *zer-en r-txò* ori uldu egiten dute: *ze aŕaio*, *ze berí*... ta abar. Onelaxe gogor entzuten dituelako, gaineko maŕa ta guzi idatzi ditu gure Mugikak, beste itz batzuen artean, *r* berez biguñdun itz auek: *noŕbai-tek* (5-13), *ageŕtuerazi* (10-6) ta *ezertxo* (12-18).

R bigun onezaz Napaŕoako eríberárik beren *r* gogoŕaz egiten dutena egin bear genuke, nere ustez: beti berdin idatzi. *T*-ren ondoko *r* Napar erdaldun oriek *s* bezalatsu oguzten dute: *trastos*, *tres*, *trizas*, *cuatro*, *tris-tras*. Guk ere naiz *ageri da* naiz *agertuko du*, naiz *norentzat* naiz *norbait* idatzi bear dugunean, beti *ere* (*r* gal dor gabea) aintzat ar dezagun.

Onezaz gainera konsonante baten auŕeko *r* guziak gogor-maŕa gabe idaztea egoki litzakela uste dut. ¿Zerengatik? Oŕelako itz geientsuen *r* berez biguña ala gogoŕa den eztakigulako. *Zurbil* edo *zurpail* ta *garsoil* *r* bigundunak direla badakigu, *zuri* ta *gara* (cráneo) beron yatorí direlako. *Garnu* ta *bardin* edo *berdin* *r* gogordun direla ere uste izan liteke, beron ituri bezala *garí* ta *barí* edo *berí* baitira. ¿Nork daki ordea nondikoak diren *garbi*, *argi*, *argal*, *erbi*, *zerba* (acelga), *orga*, *gurdi* edo *burdi*, *ergel*, *urgun*, *erkin*, *margo*, *bart* edo *barda*, *ardatz*, *zarpa-zikin*, *erdi*, *ordi* ta beste eun onelako?

Erdaldunak beren bi *r* bezala gure *r* gal dorduna erabiltea dela uste dut egokiena: vocal-artearen soil-soilik. Aiek *carro* ta *corro*, *barro* ta *jarro* bezela

guk ere *añi* ta *lañi*, *bañi* ta *jañi*; eta berak *cardo* ta *gordo*, *bardo* ta *pardo*-ren antzean *r* soil-soilez *argi* ta *garbi*, *ardo* ta *mardo*.

Bigařena erizkizuna ¿—ala'?

edo

¿Bilbotik, Bilbo-tik ala Bilbo'tik?

Erderazko «nombres propios» deritzaien izenak, batez ere gizonenak, deklinacioneko atzizkiak gaineratzen zaiztenean, lenago idazle batzuk «guión» batez papereratzen zituzten, gure egunetako idazle askok gainaldeko «coma» bat ezañiz. Zabal dezagun lenik Leizarragaren *Testamento berria*. 108-gařen ofialdearen aurēa eman dit eskuak, «Guión»-dun itzik bat ageri da: *David-en* (16-gařen bertsikuluan); guionik ez komarik gabeak bost: *Jesusen* (bi aldiz), *Mariarekin*, *Pieresek*, *Judasez* eta *Joannesen*. Zabal dezagun Mendibururen Otoitzgai-liburu bigařena. 316-gařen ofialdean iru aldiz dakar *Jesus-ek*, bi aldiz *Jesusen*, bein *Jesusi* ta bein *Pilatosen*. Ez «guionik» ez gaineko «coma»rik eztakusku. Ona Lardizabalen adibide batzuk, guziak «guión» dunak: *Jesus-ek* (438-gařen ofialdean), *Nazaret-etik* (439), *Lazaro-ren etxeán* (464), *Betania-ra* (464), *Anas-en sui Kaifas* (464), *Jesus-i auréan* (465), *Jerusalen-en* (553). Nire *Ardi galdua* deritzaison liburutxoak oso itz gutxitan darakus onelako maŕatxorik, gaineko «coma»rik bein ere ez. 44-gařen ofialdean guiondun itzik *Sacramento-ko Hotel Leaburu* ageri da, maŕa gabeak *Diogenesek*, *Medelek*, *Tolosako*, *Leaburuko*, *Bostondaŕak*, *Anton Barandiaranek*.

Zabal dezagun orain Pernando Amezketañaren liburua. Emezortigañen ofialdea eman dit eskuak. Etxegarayren lan politaren zatiduna da. Ona zenbat aldiz dakañen gainaldeko komatxoa: *Amezketaña'ren, Amezketa'ko, 1764'gañen, Uñila'ren, 10'ean, Sagastume'rekin...* sei orainarte; eta gainera beste amaika, ofialde bakar baten. Etxegaray bat aipatu dudanez geroz, bigañena ere betor. EUSKAL ERÍKO ERÍEN IZENAK deritzion lan bat gure *Euskeraren* igazko azkengaien argitaratu zuen. ¿Zenbat aldiz dakañela uste duzute «nombres propios» orien gainaldeko koma ori ofialde bakar baten, 107-gañenean? Irurogei ta emezortzi bider, *Abadio'n* asi ta *Irun'en* amaitu. Orain eskaritxo bat zuzendu nai diot *Les Annales de la Propagation de la Foi* mende onen urte guzietan, frantsesetik arautua, euskeraz eman digun gure lankide agurgari Landeretxeri: euskaltzain sar-beñi ta langile zâr dugun Bonifazio Etxegarairi Lapurdiko eskuaraz esan dezaioa: *Monsieur, vous, vous avez battu le record* (1).

Deklinazioko mañatxo au erabiltea ¿egoki oteda? Mintzaera zâr geienak deklinaziodunak ziran. Nik dakidala bakartxo batean ere etzioten desinentzia bakoitzari ez *guion-ik* ez komarik ezarten: *Domini, domino, dominum; ez ordea domin'i, domin'o, domin'um* ezta *domin-i, domin-o, domin-um* ere. Beste mintzaera geienetako deklinazioan sañi egiten etzena ta eztena dakusu beti euskerazkoan: nominativoa beste kasu guzietan ageri izaten da: *Yauna* ta *Yaunak, Yaunari, Yaunaren, Yaunarentzat, Yaunaz, Yaunagaz, Yaunarekin, Yaunarengana...* eta abar (2).

(1) *Yauna: zuhaurk xaxa ethen duzu.* Ontsa itzulia (turnatua) oteda?

(2) Azkenkitzat r' zedukaten itzak oso-osorik gordetzen zuten latinez ere beren nominativoa, geienak beintzat: *puer, pueri, puer... vir, viri, viro... doctor, doctoris, doctori... onager, onagri, onagro... o-dun batzuk ere ba: leo, leonis, leoni...* beste batzuk ez: *homo, hominis, homini... us* ta *umdunen artean* batzek ere ez: *annus, anni, anno... argentum, argentii, argento...* eta beste asko.

Euskeraz alde geierietako nominativo bakar bat dazagut — *hura* aquel — deklinazioan ageri eztena: *hura ta ark, ari, aren, arentzat, azaz edo hartzaz, arekin...* etc. Or ageri den *a* ori Bizkaierazko nominativoa da. Gipuzkeraz beste izenorde gizakizkoak (*pronombres personales*) ere nominativoa aldatzen dute kasu batzuetan; *ni ta gero nere, neri... gu ta gere* etxearen. Araugetasun au irugařen erizkizunean azaldua izango da.

Beste nominativo bat ere aintzina bazen, kasuetan bizi izan-ařen, orain soilik beintzat agertzen etaiguna: *en yo*. Or-emenka irakuři ta entzun ere egiten ditugu *ene, eni, enetzat, enegaz, enekin, enekila* ta besteren bat. ¿Nondikoa da ori? Wundt yakin-tsuak bere *Völker Psicologie* deritzaiton liburu ugarian dionez, Jesukristo baino bosteun bat urte lenago bizi zen *Mande* izendun mintzaerak «yo, tú, aquél» adiarazleko, euskerazkoak berberak zituen: *en, i, a.* (Ikus *Morfología Vasca*, 327-28).

Onezaz gainera bada euskerazko genitivo bakar bat — *bere*, su, de él — nominativo gabe ageri dena. Beste guziak au nor-nairen ikustefean azaltzen dute: *Aitaren, Amaren, Jesusen, gure...* posesivo auek or dituzte *Aita, Ama, Jesus, gu* afanpaloz bezela ageri-ageriaik beren nominativoak. *Bere* ofek beñiz ostenean eta erdizkatua dauka nominativo eder *bera*. Yakingaitxō au laugařen erizkizunean (úrengo batzafeko lanean) zeerotxoago azalduko dut.

Itz gutxitan erakutsiko dut orain bigařen erizkizun onezazko nere ustea. Egokiako edoda ez guion-ik ez komarik deklinazioan erabiltea. ¿Zerengatik? 1.º Beste izkeretako deklinazioa, saři askotan gurea baino ilunago izanařen, olako argitasun gabe ederki azaldua izan delako; 2.ª Euskalidazle zařenak (eta ez txarénak), onelako mařarik erabili ez ta ere, ederki ulertzen ditugulako; 3.º Deklinaziotik Deribaziora Logikak eramango genituelako. *Irun'en*, koma ta guzi agertuz geroz, koma gabe idatzita baino argiroago dakusku bere oina (tema) zein den: *Irun*. Egia da.

Zertarako maŕa auek ezaŕi? Argiroago *iz-oinak* era-kusten dizkigutelako? Orduan *zaldidun* poseedor de caballos, *zalditeri* caballería, *zaldiketa* rebaño de caballos, *zaldiño* potrancos, *zalditegi* cuadra de caballos, *zaldito* caballito, *zalditzar* caballazo, *zalditze* tropa de caballos ta *zaldizko* jinete onela idatzi bear izango genituke: *zaldi'dun*, *zaldi'teri*, *zaldi'keta*, *zaldi'ño*, *zaldi'tegi*, *zaldi'to...* eta abar. Utz ditzagun maŕa oriek itz bikoitzetarako: *zaldi-buru*, *zaldi-buztan*, *zaldi-yabe*, *zaldi-oŕazi...* idazteko. Atzizkiak (sufijoak) itsaskor baitira, itsatsiak izan bitez. *Buru* ta *buztan* ta *yabe* ta *oŕazi* atzizki eztirelako eztitzagan itsatsi, bainan *zaldi* oŕezaz alkartuak eta bikoitztuak dakuskigulako, ar dezagun (orainarte egin oi dugunez) ar dezagun maŕatxo bat eta beren artean ezar dezagun.

Egungo bi erizkizun auek (*garbi* ala *garbi* ta *Bilbotik* ala *Bilbo'tik*), nire uste au lagun dutela, egun batzu baŕu euskaltzain guzai igoríko dizkiet; emendik uŕengo batzaŕera - bitartean bi erizkizunok arduraz ikertu ta gero, Doniane-inguruan erabaki bat Euskal-tzaindiak artu al izateko.

Orain, amaitzeke, gure lankide ta adiskide maite Mujikari bere liburuak eman didan atsegina erakutsi nai diot.

AzkuE

Bilbon, 19-V-1926.

(Batasuneko beste erizkizunak azaltzen yafaituko du).